

18. Der Hovd hon så blef utan skamma och skub
tunde vinna. — Men hastigt hon varningem lade: Slet af sig

17. Med afledshuld arbeid och sijnande bild
Sags walnaden ater forwinnu. — Gesterlad stod
botren, och timman forgid Boern hon pa sin strad

Digitized by Google

16. Af lasterna bäddas en brudliga fång, Och
 twerter kall brudfästans bär, En bof ar din brud-
 gum, hans utslädda bräng Ar presten. — Si rädda

flaadt. Søn forsligt betraffade beundren. "Slyktiga dot-
ter! förvärdiga drägt, Si ser du ej omvar i strunden.

15. Med banden til værnning af Iverpingen.

14. Du bödsfärd i fläcken den smyckade för, Dof
anda den snart villie bämma; En is i dof ädver —

— „Vordem Almann der in der Wölchinn
 — „Vordem Almann der in der Wölchinn

13. Schon während im Bauwesen mit einem
Unglück das Fall der Bauwerke —

12. Von late bei glitte pa loer od am von late des lertilla tuden; von wiede in fuchta, blotsam dain steb berst od dert fuchta

Itz unde brandtfrunden da, daz sag sig el matt i sin

11. När natten och stillheten började rå, skon-
hängde till las och iin regel, Och fläbde den blom-

Willert och för en del war gwall En grundstund så dyrbare han stände.

10. *De* tidan hon war bade förgien od' fall,
En bätvande glädje hon fände; *De* ja tid öve

hemtas med handbof od preft, Skär der uti bönn-
flodan ringer.

9. Si flet han, min engel, nu, nu
du fäst, och trydte en ring på det finger; S
moragon du

8. Den eos på den dygbigtes kinder rann opp, Jon sag på den gulmbida herre: An nefade munnen, men biden gaf hopp, Iy fton var forfvaru,

...fall into."

7. "Din far var en Jættehans, en Gæstve var min, Men færligen alla gör illa; En lyf, stona till fa, till mer ej öf spinn, Din brudgunn bliq alldeles

„Gefchichte.“

6. "Ja, fraa Steina," sa föll nu hans tal, "och jag vill att du skall bli förtärlig."

valdant iu listad förbora: Allt, allt fob den
dygbiga tapert emot; Men Örefwen war lard att
förbora

5. Sa bønner og løstien, og heder og hot, Alt

[illegible]

4. För från är din hand till mig. Gå till
 (3) resten, så skall Din armad i pratt sig förbyta.
 (2) arbetet bortade tryta; "Oft ja till min bon, lade

brottlig begärelse brann, Att fänga det wärnslösa barnet. 3. Och öfelig war hyddan, och wintern war fall,

2. *Wid dag och wid lampa hon spöde och span,*
Så trågen wid somnen och garnet; Och *Öfver en*

[illegible]

Wiederung:

174

3. Hon. Hör du hur stormarna tjuta? Blott i vår hydda bor lugnet min vän; Låt mig i famnen dig sluta, Dröm der om Selma igen.

4. Han. Skönt är det att glömma Sysslorna, möderna, dagens besvär, Endast så du ömma Wärdigt jag hwillar mig der.

5. Hon. Sonen i waggan som leker, Se huru skönt, huru himmelskt han ler; Se huru sött han dig smeker, Hör hur din Selma dig ber.

6. Han. Blott för son och maka Klar jag skogarnas wilddjur emot, Vänder glad tillbaka, Läger mitt rof för din fot.

7. Hon. O hur jag ängslas och bäsvar, Tusfende bödar der gapa mot dig, När öfwer klippor du swäfsvar, Ensam på obanad stig.

8. Han. Blott på dig jag tänker Och på vår
son, att hur lyttlig jag går! Medan dimman stänker
Skönt med sölswer mitt hår.

9. Hon. Nu wid min slända så trägen Skall jag sitta och nämna ditt namn, Och emot fönstret wid vägen Sträcka en långtande famn.

10. Han. Blödet på min panna Bränner din
kyß: jag will ut, jag will ut, Eljest mig att stanna,
Lockar du säfert till slut.

GS 1118

Tre nya och wackra

Wisor.

Den Första:

Ensam i skuggrika dalen, &c.

Den Andra:

Warning.

Den Tredje:

Sågaren och hans Mäka.

23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543

10.

Stinder mot funder de brände,
 Stingolf gaf stidan en tåg,
 Neregdag hon sig då bortvände
 Och Stingolf stod ensam som nånst.

6.

"Sag far ei blitwa hos dig,
ty lag ar ei nagon skerdima,
od þingolf fan allðrig fa mig."

ad

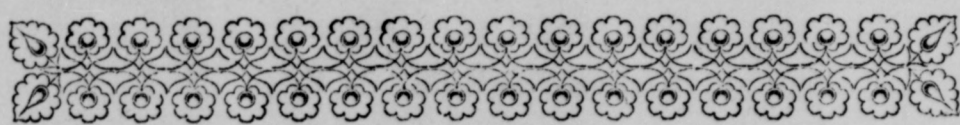
"Sönnare tida han lade:
hvitte han för sig till mig?
hem han för sig till Ringöf den glade,
som alldrig kan förlas sig."

2.

'Canst du den noch hand'
 'fasse hand' mit hand'
 'dies heint und i der gund'
 'tatt er mit lillornas stand'.

9.

7. *Salvatoris mundi* i. *og* *hij*
addebat *unus* *hij* *addebat*

Den Första:

Ensam i skuggrika dalen,
tätt wid den swallande ström,
lesde besriad från qvalen,
Fingolf en Herde så öm.

2.

Tyft som en wandrande stjerna,
 skön som en Gud i en dröm,
 from som en ofskuldens tårna,
 som själfwa lifwet så öm.

3.

Sorger, oro och smärta
och alla werldenes qwal,
hade ej rum i hans hjerta,
och trufdes ej uti hans dal.

4.

Ärlek som plågar så många,
hade ej rum i hans bröst,
blommornas doftande ånger
och foglarnas Himmelska röst.

5.

Nitton år ensam han bodde,
djupt i sin boende dal.

26. Den betta har skadat, har skadat jennwal
 Görtbarn af lilla betagen; Dert gitt han; högt swor
 han, dett gudsaf stal. Sa wilstigt war aldrig be-
 dragen. —

25. Sed hac ni lett ulthen, ja wiß om itt rot,
Me'n kammet med egonen spila, Wren gusla med
tändren od' stur ta en lot, Star wassamma herdar
sig wißaz

Och lägger itt öga till tornet, Men selar på hvars-
 man, och svarar då han ser Ett wilstad ut förhåll
 på tornet?

24. Ma har ni sett flykten, som brukar lig ner, vantar."

23. "Görädare!" röp der, "din affigt är röd, och alla dina nalliga stänker; Men händelsen skall drabba, fast långsam och drol, Götaliet och distriktska

[illegible]

22. Jsa gofhoet de fimpften den fringfrödda fann
 Jöfe bäpnad han el lid fram ordet; Den flämmande

front, Men twar war deß bygd mig att winna." Du sette han offret, men rummet war tomt, De

21. "Gan fortfor: "bet frættet ar menlisti od
"vava nupl agna."

20. Kommt immer fortwähren der thymianische Staat: Den dufman der fast i min furva: &on wigfeln troe allig, bon troe, for min flagt, &on hemlig ei

Man for med den Heltgjorda presten, och iakttagit
 småbande var deras stamt Den föräldra felen.

19. Men Albert på floofflaget, vittigt befämbt, gerna flybe.

de inyiden, den gåtande frub, Dd) fort som för låz

27. Den flyende sköna af dygden jäf mod; Så himlen plär ofskulden skydda; En Enka, så ädel, gudfruktig och god, Den wärnlöse upplåt sin hydda.

28. Der wann hon en freistad, waraktig och säll,
 Bessyddad för list och för wåda; „Blif här, sade
 gumman, mitt tarfliga tjäll Nog rymligt skall bli för
 oss båda.“

29. Jag hade en dotter — hon lefwer ej mer!
Jag del i min ensliga smärta; Gwad fordom hon
egde, åt dig jag nu ger: Min hydda, mitt bord och
mitt hjerta.

30. I wärnlösa Tärnor wid flånda och fömm!
Flyh lismarn, i gillret ej snafwen! Må hedern er
bli dyrbar och öm! Men wänten ej warning från
grafwen.

31. Vål den, som ej löften af nidingen tror,
Men styr den beblomstrande snaran! Ty sällan en
hänfaren flyddande mor Skall uppiåcka sweket och
snaran.

Den Fredje:

Jägaren och hans Haka.

Hon. **N**äns du att gå från din maka? Fäfängt jag lindar min arm omkring dig; Kan du ej sällheten smaka, Längre i lybndan hos mig?

2. Han. Inom dessa murar Bli mig för qvast,
jag vill ut, det är höst, Ibland skogens furar Fri-
are andas mitt bröst.